

متن پرسش

باسلام و احترام در موضوع مذاکرات و مطالبات مردمی، چند نکته به نظر رسید که گفتم با جنابعالی در میان بگذارم: مورد۱: «قطعا تهمت زدن و خائن خواندن مسئولان نظام، امری بسیار پلید و امری نکوهش شده می باشد و در این مورد بر هیچکس پوشیده نیست که یکی از اهداف دشمن، ایجاد اختلاف بین ملت و دولت است.» مورد۲: «اینکه مردم حاضر در خیابان مطالبه کنند که مسئولان در اجرای ده بند قاطع باشند قطعا چیزی نیست که نفاق به بار بیاورد. عده ای مردم را به بهانه اختلاف پراکنی ساکت می کردند و تذکرات بجای ایشان درباره مذاکره را عملی در راستای ایجاد اختلاف برمی شمردند. با اینکه تجربه مذاکراتی ایجاد نگرانی می کند و این نگرانی بسیار بجاست. دقت کنیم که این نگرانی با نفی مذاکره متفاوت است. برای مثال اینکه مردم می گویند زیر سایه تهدید نباید مذاکره کرد یک حرف از هوای نفس نیست، بلکه کلامی از رهبر شهید و منطبق با منطق است.» مورد۳: «بعضا تذکر مردم به مسئولین را مایه نفاق تلفی می کنند در صورتیکه اینچنین نیست. مردم مبعوث شده مأموریتی دارند و با بصیرت و هوشیاری ایکه در آنها وجود دارد، این مأموریت به آنها واگذار شده است. این مردم کشور را راهبری کردند.» مورد۴: «بعضی می گویند که عوام نباید راجع به مذاکرات صحبت کنند و این موضوعی تخصصی است که متخصصان باید به آن بپردازند. البته اینکه مذاکره موضوعی تخصصی است کاملا واضح است منتها اینطور نیست که مردم را ساکت کرد که درباره آن نظر و پیشنهاد نداشته باشند.» مورد۵: «امام خامنه ای فرمودند که فریاد های شما در نتیجه مذاکرات مؤثر است. این کلام نه تنها دعوت به سکوت در موضوع مذاکره نمیکند، بلکه مردم را تشویق به مطالبه، آن هم با فریاد می نماید. انسان زمانی فریاد می کشد که نظری مهم دارد، نگران است و بیم تجربیات گذشته را دارد. امام خامنه ای با این کلام، مردم را پای میز مذاکرات بردند که همگان بدانند که طبق مبانی «جمهوریت»، مسائل ایران اسلامی با فریاد های مردمش اتخاذ می گردد.» مورد۶: «باید حق داد که مردم نگران مذاکرات باشند و باید در قبال مطالبات ایشان انصاف داشت. تک تک جملات رهبر شهید در آینه وجود این مردم انعکاس دارد. مثلا آنجا که فرمودند: «از مذاکره ای با آمریکا هیچ مشکلی حل نمیشود. دلیل: تجربه. ما در دهه ی ۹۰ نشستیم حدود دو سال با آمریکا مذاکره کردیم... یک معاهده ای هم تشکیل شد... همین شخصی که حالا الان سر کار است، این معاهده را پاره کرد... امتیاز دادیم، کوتاه آمدیم، اما نتیجه ای را که مقصودمان بود به دست نیاوردیم... با یک چنین دولتی مذاکره نباید کرد؛ مذاکره کردن عاقلانه نیست، هوشمندانه نیست، شرافتمندانه نیست.» ۱۴۰۳/۱۱/۱۹. مورد۷: «ساده پنداری است که بگوییم آمریکای سال ۱۴۰۵ مهربان تر و منطقی تر از آمریکای سال ۱۴۰۳

و دهه ۹۰ است. او وحشی‌تر و جسورتر شده است. نگرانی مردم ذیل این است که یک چنین آمریکایی با چنین صفات پلیدی را می‌شناسند». مورد ۸: «همه مردم با هر اختلاف بنیادینی هم که داشته باشند، ذیل امر ملی و سه رکن جمهوری اسلامی ایران اتفاق نظر دارند. اگر به این توجه کنیم آنوقت همه را محکوم به ایجاد اختلاف نمی‌کنیم و با سعه صدر همه نظرات را می‌شنویم». مورد ۹: «اتحاد و وحدت ملی زمانی موضوعیت دارد که اختلافاتی وجود داشته باشد. امام خامنه‌ای در شعار سال به وحدت ملی اشاره نمودند. این وحدت ملی یعنی باتوجه به اختلاف های بنیادینی که هست و هیچکس منکر و نفی کننده اینها نیست، در زیر سایه امر ملی همگان اتحاد داشته باشند». مورد ۱۰: «مطالبات و نکات مردم راجع به مذاکرات، چیزی جز پایبندی ایشان به ایران عزیز را نمی‌رساند. آن ۱۰ شرط، ناموس ملی ایرانیان است که چه با مذاکره و چه با جنگ باید محقق گردد». مورد ۱۱: «اگر ذیل امر ملی متحد شدیم، آنگاه هر چیز که زمانی به ضرر ایران بوده است مارا نگران می‌کند. باز تاکید می‌کنم که حسن ظن به آمریکا ساده لوحی است و اینکه گمان کنیم آن به اصطلاح ابرقدرت به سادگی از منافعش می‌گذرد و اعلام شکست می‌کند و می‌رود، امری ساده انگارانه است. مذاکرات با آمریکا در یک دوره چند ده ساله نتیجه‌ای برایمان نداشته است و اتفاقا مایه وحدت مان، یعنی کشورمان ایران را به سختی کشانده است؛ برای همین است که مایه نگرانی است و این بیم را باید به حق شمرد». مورد ۱۲: «عده‌ای می‌گویند که باید اعتماد صد درصدی به مسئولان و نمایندگان مذاکره کننده داشت. خواستم بگویم که اتفاقا مردم اعتماد کامل را دارند که امید دارند که ایشان خواسته های ملت را عملی کنند. این مطالبات یعنی ای مسئولان! ما به شما اعتماد داریم که شما میتوانید مطالبات ما را به اجرا درآورید. انتقاد هایی که بعضا می‌شود نیز در همین راستاست. در راستای اعتماد به مسئولین برای اجرای مطالبات و لحاظ انتقادات». باتشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! مهم، طرز مطالبه است که خدای ناکرده موجب دوگانگی نشود. به همین جهت عرض شد: «مطالبه آری، ولی توهین نه». فدای مردمی شویم که با همان روحیه ایمانی حاکی از بعثت با خُلق محمدی «صلوات الله علیه و آله» متوجه افق‌های متعالی و گشوده‌ای شده‌اند که با مقابله با جبهه استکبار پیش آمده است و نگرانند که این حضور با آن نوع مذاکراتی که نوعی باج‌دادن به آمریکا بود، به حاشیه رود. و این ظلم به این مردم است که آن‌ها را عوام بنامیم. آری! در رابطه با مذاکرات باید تفکر تاریخی نسبت به آن موضوع، همواره در میان باشد از آن جهت که ما پس از دفاع مقدس سوم در تاریخ دیگری حاضر شده‌ایم و حال این مائیم که برای مذاکره، شرط تعیین می‌کنیم برعکس تاریخ گذشته که آمریکا برای ما شرط تعیین می‌کرد. در دل همین مذاکرات ما می‌توانیم حاضر شویم و شروط خود را به میان آوریم؛ ضعف دشمنان را نشان دهیم و معلوم است که نتانیاهاو سخت، از این موضوع نگران است و این است که ملاحظه کردید با بمباران شدید و بی‌سابقه

به مردم لبنان خواست تا این جریان را به هم بزند و این هوشیاری تیم مذاکره و مسئولان حزب الله بود که متوجه شدند نباید برای دفاع از مردم عزیز لبنان در مسیری قرار گرفت که نتانیاها دنبال می‌کرد و ملاحظه کردید که به هر حال مسئله آن قدر مهم است که دولت مزدور لبنان حاضر شده است با اسرائیل بر سر آتش بس مذاکره کند به امید آن که سخن مذاکره کنندگان ایرانی که جبهه مقاومت را یک پارچه می‌دانند؛ به حاشیه ببرد. و البته و صد البته موضوع، بسیار حساس و مهم است و نباید از یگانگی دیپلماسی و میدان که به خوبی پیش آمده است و ملاحظه فرمودید که وقتی با روحیه حماسی و درک تاریخی وارد آن مذاکره شدیم؛ با کوچک‌ترین بهانه‌ای که دشمن پیش آورد، آن مذاکره و مذاکرات بعدی را رها کردیم.

چه اندازه این سخن که فرمودید اساسی است که ذیل امر ملّی و سه رکن جمهوری اسلامی، مردم ایران اتفاق نظر دارند و این همان سعه صدری است که به عنوان عنایت الهی بر مردم ما عنایت شده است.

موفق باشید <https://eitaa.com/khandehhhalal/۲۴۵۵۲>